

ผลสำรวจเรื่อง

มุมมองแรงงานหลังได้รับค่าแรงขั้นต่ำ 300 บาท

นโยบายค่าแรง 300 บาทไม่ทำให้ชีวิตของแรงงานดีขึ้น เหตุเพราะข้าวของแพง และ 80% บอกอยากกลับไปทำงานที่บ้านเกิด หากต่างจังหวัดมีงานไม่ต่างจากกรุงเทพฯ

เนื่องในวันที่ 1 พฤษภาคม ที่จะถึงนี้เป็นวันแรงงานแห่งชาติ ศูนย์วิจัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพ (กรุงเทพโพลล์) จึงได้ดำเนินการสำรวจความคิดเห็นของผู้ใช้แรงงานเรื่อง “มุมมองแรงงานหลังได้รับค่าแรงขั้นต่ำ 300 บาท” โดยเก็บข้อมูลจากแรงงานที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า

ผู้ใช้แรงงานส่วนใหญ่ร้อยละ 75.1 ไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล ขณะที่ร้อยละ 24.9 มีภูมิลำเนาอยู่ ทั้งนี้เมื่อถามถึงสาเหตุที่ผู้ใช้แรงงานไม่ทำงานในภูมิลำเนาที่เกิด ร้อยละ 64.8 ระบุว่ามีงานให้เล็กน้อย รองลงมาร้อยละ 33.4 ระบุว่าในกทม. และปริมณฑลมีสวัสดิการที่ต่ำกว่า และร้อยละ 33.3 ระบุว่าได้ค่าแรงต่ำกว่า 300 บาท โดยเมื่อถามต่อว่า “หากสามารถแก้ปัญหาดังกล่าวข้างต้นได้ ตั้งใจที่จะกลับไปทำงานในภูมิลำเนาเกิดหรือไม่” ร้อยละ 80.0 ตั้งใจว่าจะกลับ ขณะที่ร้อยละ 20.0 ตั้งใจว่าจะไม่กลับ

ส่วนผลกระทบที่มีต่อการทำงาน หลังจากมีการปรับขึ้นค่าแรงขั้นต่ำเป็น 300 บาท แรงงานส่วนใหญ่ร้อยละ 65.4 ระบุว่าไม่ได้รับผลกระทบ ขณะที่ร้อยละ 34.6 ระบุว่าได้รับผลกระทบ ในจำนวนนี้ร้อยละ 16.5 ระบุว่าทำงานล่วงเวลา (OT) ได้น้อยลง ร้อยละ 9.2 ระบุว่าต้องทำงานหนักมากขึ้น และร้อยละ 4.2 ระบุว่าไม่มีการปรับขึ้นค่าจ้างในช่วงที่ผ่านมา

เมื่อถามถึงชีวิตความเป็นอยู่ หลังจากมีการปรับขึ้นค่าแรงขั้นต่ำ 300 บาท พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 45.9 เห็นว่ามีชีวิตความเป็นอยู่เหมือนเดิม (เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.4 จากการสำรวจในปี 55) ขณะที่ร้อยละ 44.2 เห็นว่าดีขึ้น (ลดลงร้อยละ 16.5) และร้อยละ 9.9 เห็นว่าแย่ลง (เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.1) โดยเมื่อถามสาเหตุที่ทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ไม่ดีขึ้น อันดับแรกคือ ข้าวของแพงขึ้น (ร้อยละ 85.9) รองลงมาคือ ขาดสวัสดิการช่วยเหลือ/สวัสดิการแย่ลง (ร้อยละ 7.1) และงานไม่มั่นคง ไม่รู้จะถูกเลิกจ้างตอนไหน (ร้อยละ 4.4)

สุดท้ายเมื่อถามว่า “มีความกังวลว่าจะตกงานมากน้อยเพียงใด หลังจากการขึ้นค่าแรง 300 บาทมีผลทำให้ผู้ประกอบการ SME มีการลดพนักงานลง 15% (ข้อมูลจากสภาอุตสาหกรรมฯ) เพื่อประคองกิจการให้อยู่รอด” ร้อยละ 73.2 กังวลน้อยถึงน้อยที่สุด ขณะที่ร้อยละ 26.8 กังวลมากถึงมากที่สุด

รายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ภูมิฐานะของผู้ใช้แรงงานอยู่ในพื้นที่กรุงเทพฯ และปริมณฑลหรือไม่

มีภูมิฐานะอยู่ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล	ร้อยละ	24.9
ไม่มีภูมิฐานะอยู่ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล	ร้อยละ	75.1

2. สาเหตุที่ไม่ทำงานในภูมิฐานะที่เกิด

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อและถามเฉพาะผู้ที่ไม่มีภูมิฐานะอยู่ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล)

มีงานให้เลือกน้อย	ร้อยละ	64.8
ในกทม. และปริมณฑลมีสวัสดิการดีกว่า	ร้อยละ	33.4
ได้ค่าแรงต่ำกว่า 300 บาท	ร้อยละ	33.3
ชอบอยู่กทม. และปริมณฑลมากกว่า	ร้อยละ	20.9
เปิดรับคนเข้าทำงานน้อยกว่า	ร้อยละ	19.7
หางานที่ตรงกับทักษะไม่ได้	ร้อยละ	13.9
ต้องทำงานหนักกว่า	ร้อยละ	9.6
ค่าครองชีพในกทม. และปริมณฑลถูกกว่า	ร้อยละ	2.2
มีแรงงานต่างด้าวมาแย่งงาน	ร้อยละ	0.7

3. ความตั้งใจที่จะกลับไปทำงานในภูมิฐานะที่เกิด หากสามารถแก้ปัญหาดังกล่าวข้างต้นได้

(ถามเฉพาะผู้ที่ไม่มีภูมิฐานะอยู่ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล)

ตั้งใจว่าจะกลับ	ร้อยละ	80.0
ตั้งใจว่าจะไม่กลับ	ร้อยละ	20.0

4. ผลกระทบที่มีต่อการทำงาน หลังจากมีการปรับขึ้นค่าแรงขั้นต่ำเป็น 300 บาท

ไม่ได้รับผลกระทบ	ร้อยละ	65.4
ได้รับผลกระทบ โดย...	ร้อยละ	34.6
ทำงานล่วงเวลา (OT) ได้น้อยลง	ร้อยละ	16.5
ต้องทำงานหนักมากขึ้น	ร้อยละ	9.2
ไม่มีการปรับขึ้นค่าจ้าง ในช่วงที่ผ่านมา	ร้อยละ	4.2
มีรายได้โดยรวมต่อเดือนลดลงจากเดิม	ร้อยละ	3.5
ต้องหางานทำใหม่ เนื่องจากถูกเลิกจ้าง	ร้อยละ	1.2

5. ชีวิตความเป็นอยู่ หลังจากมีการปรับขึ้นค่าแรงขั้นต่ำ 300 บาท

ชีวิตความเป็นอยู่	สำรวจเมษายนปี 2555 (ร้อยละ)	สำรวจเมษายนปี 2556 (ร้อยละ)	เพิ่มขึ้น / ลดลง
ดีขึ้น	60.7	44.2	-16.5
เหมือนเดิม	36.5	45.9	+9.4
แย่ลง	2.8	9.9	+7.1

6. สาเหตุที่ทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ไม่ดีขึ้นเพราะ

(ถามเฉพาะผู้ที่มีชีวิตความเป็นอยู่เหมือนเดิมและแย่ลง)

ข้าวของแพงขึ้น	ร้อยละ	85.9
ขาดสวัสดิการช่วยเหลือ/สวัสดิการแย่ลง	ร้อยละ	7.1
งานไม่มั่นคง ไม่รู้จะถูกเลิกจ้างตอนไหน	ร้อยละ	4.4
การเป็นหนี้เป็นสิน	ร้อยละ	2.6

7. ระดับความกังวลว่าจะตกงาน หลังจากมีการขึ้นค่าแรง 300 บาทซึ่งมีผลทำให้ผู้ประกอบการ SME มีการลดพนักงานลง 15% (ข้อมูลจากสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย) เพื่อประกอบกิจการให้อยู่รอด

มากถึงมากที่สุด (โดยแบ่งเป็นมากที่สุดร้อยละ 5.2 และมากร้อยละ 21.6)	ร้อยละ	26.8
น้อยถึงน้อยที่สุด (โดยแบ่งเป็นน้อยร้อยละ 24.8 และน้อยที่สุดร้อยละ 48.4)	ร้อยละ	73.2

รายละเอียดในการสำรวจ

วัตถุประสงค์ในการสำรวจ

เพื่อสะท้อนความคิดเห็นของผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในประเด็นเกี่ยวกับ มุมมองชีวิตของแรงงานหลังได้รับค่าแรงขั้นต่ำ 300 บาท

ระเบียบวิธีการสำรวจ

การสำรวจใช้การสุ่มตัวอย่างจากประชาชนอายุ 18 ปีขึ้นไป ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) โดยสุ่มจากเขตการปกครองทั้งเขตชั้นใน ชั้นกลาง และชั้นนอก ได้แก่ เขตคลองเตย ดอนเมือง บางขุนเทียน บางเขน บางบอน บางรัก ปทุมวัน พระโขนง ภาษีเจริญ มีนบุรี ยานนาวา ราษฎร์บูรณะ ลาดกระบัง สาทร หลักสี่และปริมณฑล ได้แก่ ปทุมธานี นนทบุรี สมุทรปราการ สมุทรสาคร จากนั้นจึงสุ่มถนน และประชากรเป้าหมายที่จะสัมภาษณ์อย่างเป็นระบบ ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 1,052 คน เป็นเพศชาย ร้อยละ 51.3 และเพศหญิงร้อยละ 48.7

ความคลาดเคลื่อน (Margin of Error)

ในการประมาณการขนาดตัวอย่างมีขอบเขตของความคลาดเคลื่อน $\pm 4\%$ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

วิธีการรวบรวมข้อมูล

ใช้การสัมภาษณ์แบบพบตัว โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่มีโครงสร้างแน่นอน โดยเป็นข้อคำถามแบบเลือกตอบ (Check List Nominal) จากนั้นคณะนักวิจัยได้นำแบบสอบถามทุกชุดมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ก่อนบันทึกข้อมูลและประมวลผล

ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล : 23 - 25 เมษายน 2556

วันที่เผยแพร่ผลสำรวจ : 29 เมษายน 2556

ศูนย์วิจัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพ (กรุงเทพโพลล์) โทร. 02-350-3500 ต่อ 1770, 1776

E-mail: bangkokpoll@bu.ac.th Website: <http://bangkokpoll.bu.ac.th>

Twitter : http://twitter.com/bangkok_poll

ข้อมูลประชากรศาสตร์

	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	540	51.3
หญิง	512	48.7
รวม	1,052	100.0
อายุ		
18 ปี – 25 ปี	374	35.6
26 ปี – 35 ปี	336	31.9
36 ปี – 45 ปี	191	18.2
46 ปีขึ้นไป	151	14.3
รวม	1,052	100.0
อาชีพ		
โรงงานอุตสาหกรรม	469	44.7
กรรมกรก่อสร้าง	35	3.3
รปภ. / ภารโรง	148	14.1
แม่บ้าน / คนสวน	69	6.5
รับจ้างทั่วไป	104	9.8
ช่างซ่อม	41	3.9
พนักงานบริการ / นวดแผนโบราณ	90	8.5
พนักงานขับรถ	6	0.6
พนักงานขาย	91	8.6
รวม	1,052	100.0
อยู่ในระบบประกันสังคมหรือไม่		
อยู่ในประกันสังคม	872	82.9
ไม่อยู่ในประกันสังคม	180	17.1
รวม	1,052	100.0